

پنجابستان ہندوستان

البته در برگ ۱۹۸
از اوایل دوره مکتبه
تا آخر مکتبات
کتابت شده و بعد از
۹ در برگ ۱۹۸ از دوره یونانی تا
آخر ۴ صفحات کتابت شده

خدا روزی داب و شمار بس از عدم اسباب معیشت در بزم عزت اندیش میبندد و س از نی صلی الله علیه و آله و سلم که
نمیرد هیچ نفسی الا آنکه تمام فرا گیرد و روزی خود را س معتد و میانه باشد در طلب و التماس که حمل کند شیاد و س این
چیز از روزی که طلب کند از بعضیت که خدای تعالی قسمت کرده است روز را در میان شما حلال نه حرام من هر س
و صبر میاید روزی خدا و هر کس بد پوده را و عجل کند و فرا گیرد از غیر حلال گرفته شود بعضی آن از روزی حلال او و
حساب کنند این او را در روز قیامت و بهر اسمی العیلم و اوست شنوایش شود شکایت شما از فقر و انابت ضعیف و باطن
شمار اولین سالتهم من خلق السموات و الارض و سخر الشمس و القمر ليقولن الله فانی یونکون و اگر پیری یا عجز این شوکا را
که گیت که آفرید آسمانها و زمین و سخر و فرمان بردار کرد ایند افتاب و ماه را البته مگویند که خدا خلق کرد این را
بس که از کوه اندوه مشون از عبادت خدا بعباده خیر او تعجب فرمودی سجاده رسول ص و مومنان از مشوگان که با الله
معرفت با آنکه الله تعالی خلق آسمانها و زمین و افتاب و ماه کرده است و غیر او و با این از عبادت خدا باز میگرددند بعباده
الله بسط الرزق لمن یشاء من عباده و یقید له ان الله یعلم خفاج حکم داند روزی از برای هر کس که میخواهد
از بندگان خود و نیک بفرماید از برای او و بد رستی که خدا همه چیز عالم است میدان مصطفی و در فراجی آن نیز و سید و یکر
که فرمود امر رزق را بعد از امر بهیة طاعت فکر روزی باز ندر ایش از از حجة و لکن سالتهم من نزلت من السماء و قد
فأجاب الارض من بعد موتها ليقولن الله انکم لم یاعقلون یا محمد این مشوگان که گیت که فرو فرستاد از آسمان آبی را
بس که نکرده بان آب زمین را بعد از موت هر انیم میگویند که خداست که موجود این ممکن است بگو یا محمد که حیر و شمار خدا را
بر کار زمین و تمام نعمت او بر آنکه توفیق داد ما را و اخلاص در عبادت بلکه اکثر و بیشتر این مشوگان عقلمندان و غیره
خدا را با آنکه آفران میکند که اوست که خلق کرده است آسمانها و زمین و فرو فرستاد از آسمان آب و زنده میکند اندامان زمین و ما بین
الحیوة الدنیا الا هو و له فی ان الدار الآخرة لکی حیوان لو کانوا یعلمون و نس این زنده گان دنیا مگر هو مشغول و بیکار
الحیوان لدر سدا

بین یعنی اصلاح آوردن در میان مردمان فاضل تر است از همه نماز و روز و بدرستی دشمنی هلاک کننده دین است و وفا
 در میان مردمان و لائق الا بالله نظر کنید بیدوی الارحام و خویشان خود و نیکی کنید با ایشان تا آسان گردانند
 خدای تعالی بر شما حساب را در می کشد و یاد و جا و در شمارا خدا را خدا را خشک لب مکن از یاد پیمانی و ضایع ملا
 بحضور خود ایشان را که بدرستی که شنیدم از رسول الله صلی الله علیه و آله که فرمود هر کس نفقه کند بر بیعتی تا مستغنی
 نیاز شود واجب که اند خدای تعالی نه از برای او جزنا و چنانچه واجب گشته است از برای خوردن مال نیم آتش دوزخ
 خدا را خدا را در قرآن پس باید البته که سبقت بگیرد شمارا بعل کردن بآن غیر شما و خدا را خدا را در میان یکان شما
 که خدا و رسول شما و وصیت در بایان و خدا را خدا را در خانه پدر و کار شمارا پس البته باید که خالی نشود از شما
 در مدت بقاء شما زیرا که اگر ترک شود زیاده آن مهلت نیامید بدرستی که کمترین ثواب کسی که از آن باز میگذرد
 اینست که از بزم می شود هر کس که قبل از آن کرده است و خدا را خدا را در نماز که بدرستی که آن خیر العمل و بهترین
 کردار است و آن عمود دین شما است و خدا را خدا را در زکوة که بدرستی که آن فروینش اند غضب پروردگار شما
 و خدا را خدا را در روز ماه رمضان بدرستی که آن سیریت است آتش دوزخ و خدا را خدا را در فقر و است
 وایشان را شریک که اندید در معیشت خود و خدا را خدا را در جهاد در راه خدا با موال خود و نفسهای خود و جهای
 در راه خدا مگر آن مردمان ناو باد بر باشند و مطیع که فرمان بردار باشند خدا را خدا را در زریه و بیعت شما بکن
 ظلم نکنند بر ایشان در میان شما در حالی که شما را با شنیدید بر دفع ظلم از ایشان خدا را خدا را در اصحاب بی غیر شما
 آنان که احداث نکردند حدی و جای ندانند احداث کننده را بدرستی که رسول صلی الله علیه و آله وصیت
 بایشان و لعنت کرد احداث کننده این را و از غیر ایشان را و جای دهنده احداث کننده و خدا را خدا را
 از شما هر کس که اراده کند و خواهد که بر شماستم کند و بگوید نیکی مردمان را چنانچه امر کرد شمارا خدا با آن البته ترک

سال ۱۳۵۸ خورشیدی
 یازدهمین شهریور

مکنند

مکنید امر معروف و نهی از منکر پس اگر ترک میکنید ولی و حاکم بر شما میکار و بعد از آن دعا میکنند بر شما
 اندر شما عذاب است نایله ای بدان بیکدیگر پیوستن و بخشش کردن و نیکی کردن و خدا را خدا را از بریدن از یکدیگر
 و پشت بجانب یکدیگر کردن و متفرق شدن و معاونت و یار گرفتن بر نیکی و بر هر کار و معاونت میکنند
 میکنند یکدیگر را بر اثم و گناه و عدوان و در گذشتن حق و از خدا ترسید که بدرستی که خدا را خدا را سخت
 عقوبت میکند حفظ و نگاه داشت شمارا ای اهل بیت و حفظ کتاب شمارا بر همه شمارا و بسیار
 شمارا بخدا و میخوانم بر شما سلام و این وصیه را در شب جمعه بیست و یکم ماه رمضان بود چهل سال

از هجرت گذشته بود و تا آنکه قبض میشد
 منقرض مظهر او علیه الوفاء الصلوة كما هو اهلها
 معمود لا اله الا الله لا اله الا الله
 حرره يوم الخميس آخر شهر رجب

سال ۱۳۵۸ خورشیدی
 یازدهمین شهریور
 و یازدهمین شهریور
 و یازدهمین شهریور

یازدهمین شهریور
 ۱۳۷۱

وَأَمَّا اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَأَنَا عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ
كَلِمَاتُ الْوَحْيِ
أَبْجَد حكاية
سورة طه
كتاب طه

رقم ٢١٢٥٢